

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobců: a) X, narozený X
bytem X

b) X, narozený X
bytem X

obou zastoupených advokátem JUDr. Michalem Morawski
sídlem Rybná 9, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO 708 92 822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2025, č. j. KUPA-10788/2025-6

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabývá tím, zda povinný subjekt po právu odmítl vyhovět žádosti žalobců o poskytnutí informace, která se týkala projektové dokumentace k veřejně prospěšné stavbě

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

dopravní infrastruktury. Žalobci s postupem nesouhlasí a namítají, že povinný subjekt měl mít požadovanou informaci k dispozici jako součást projektové dokumentace stavby ke stavebnímu povolení.

I. Napadené rozhodnutí a podstata věci

2. Žalobci se včasnou žalobou domáhali soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu (dále též jen „*stavební úřad MmP*“ nebo „*povinný subjekt*“) ze dne 6. 5. 2025, č. j. MmP 62539/2025. Tímto rozhodnutím stavební úřad MmP odmítl žádost žalobců o poskytnutí informací podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*informační zákon*“).
3. Žalobci se předcházející žádostí ze dne 13. 12. 2024 na základě informačního zákona domáhali po povinném subjektu „*zaslání kopie kompletní projektové dokumentace k veřejně prospěšné stavbě I/36, Trnová-Fáblůvka-Dubina.*“
4. Povinný subjekt na to sdělil, že ohledně uvedené stavby vede řízení pouze o její části, ve zbývajících částech je řízení vedeno před Krajským úřadem Pardubického kraje. Žadatelé upřesnili, že žádají dokumentaci, kterou disponuje povinný subjekt, tedy stavební úřad MmP. Přípisem ze dne 5. 2. 2025 povinný subjekt žadatelům sdělil, že jim na základě souhlasu investora Ředitelství silnic a dálnic s.p. (dále jen „*ŘSD*“) poskytuje požadovanou dokumentaci. Tímto byla žádost vyřízena. Správní spis neobsahuje jakoukoli informaci o tom, že by žalobci na poskytnuté informace jakkoli reagovali. Z předchozí korespondence od stavebního úřadu MmP se též podává, že ŘSD žalobcům dokumentaci již dříve též poskytlo.
5. Následnou žádostí ze dne 7. 3. 2025, která je pravým podkladem nynějšího soudního přezkumu, žalobci požádali stavební úřad MmP o informaci označenou jako „*výkresová část koordinátů (geodetických bodů) osy silnice na pozemku parc. č. XA v k.ú. X, která je součástí projektové dokumentace k veřejně prospěšné stavbě I/36, Trnová-Fáblůvka-Dubina.*“ Z průběhu věci je tak zřejmé, že tato žádost jistým způsobem navazovala na žádost předchozí ze dne 13. 12. 2024, týká se totožné stavby – SV obchvatu města Pardubic.
6. Povinný subjekt nejprve žalobcům neformálně toliko sdělil, že požadovanou shora specifikovanou informaci nemá dispozici. Poté, co se žalobci bránili stížností u žalovaného, povinný subjekt vydal dne 6. 5. 2025 rozhodnutí o odmítnutí žádosti popsané v bodech 2 a 5 odůvodnění shora. K odmítnutí žádosti tedy došlo z důvodu, že povinný subjekt informací ve formě výkresové části koordinátů osy silnice I/36 na pozemku p.č. XA v k.ú. X nedisponoval.
7. Žalovaný odvolání žalobců žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí vydání informace potvrdil. Uvedl, že povinný subjekt není k uvedené stavbě na dotčeném pozemku žalobců příslušným stavebním úřadem, neboť se jedná stavbu silnice I. třídy. Dále uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, co projektová dokumentace obsahuje. Výkresy jsou řádně okótovány souřadnicemi v ose x a ose y. Vyžadovaný výkres dokumentace neobsahuje. Zákres bude vyžadován po stavebníkovi až pro potřeby kolaudačního řízení.

II. Obsah žaloby

8. Žalobci s rozhodnutím žalovaného nesouhlasili a napadli jej žalobou ze dne 17. 7. 2025. Požadovali zrušení rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu MmP. Dále žádali, aby soud uložil stavebnímu úřadu MmP požadovanou informaci poskytnout.
9. V žalobě žalobci tvrdí, že povinný subjekt požadovanou informaci má a též, že povinnost ji mít mu ukládá zákon. Žalobní argumentaci a její důvody vystavěli na základě toho, že požadovaná informace měla být součástí projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení stavby silnice. Odkázali na ustanovení § 108 a § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona č. 183/2006 Sb. s tím, že projektová dokumentace má obsahovat mimo jiné situační výkresy. V návaznosti na to vyhláška č. 227/2024 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace staveb dopravní infrastruktury v části C.3 Přílohy č. 2 stanoví, že koordinační výkres musí obsahovat mj. také pevné body pro vytyčení stavby. Absence této informace je dle žalobců nepravděpodobná též proto, že ŘSD ji mělo využít též pro záborové elaboráty.
10. Dále v žalobě rozebrali nutnou podobu a náležitosti vytyčovací dokumentace. Zmínili podobu ochranných pásem pozemních komunikací. Další část žaloby věnovali popisu katastrálních map, vytyčování bodů v katastru nemovitostí. Uvedli, že stavební povolení lze vydat pouze na základě dokumentace, jejíž povinnou náležitostí jsou pevné body pro vytyčení stavby. V závěru žaloby setrvali na tom, že absence výkresu s požadovanými údaji (souřadnicemi) je nepravděpodobná proto, že stavební záměr by bez takového podkladu nebylo možné vůbec realizovat. K těmto tvrzením doložili odborné stanovisko osoby z oboru geodézie. Žalobu uzavřeli s tím, že žalovaný se s jejich veškerou argumentací nevypořádal.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Uvedl, že žalobci obdobnou žádost o informace adresovali též přímo žalovanému. Žádali navíc záborový elaborát k uvedené stavbě. Žalobcům byly informace včetně záborového elaborátu poskytnuty. Žadatelé však nejsou spokojeni. Stavební úřad Mmp jako povinný subjekt ani žalovaný však jinými informacemi ve vztahu k dotčené stavbě nedisponují.

IV. Jednání soudu

12. Žalobci při jednání soudu setrvali na podané žalobě. Osvětlili, že předmětnou konkrétní informaci o geodetickém umístění osy budované silnice na pozemku v jejich vlastnictví žádali proto, že pro jiná řízení bylo třeba, aby disponovali přesnými údaji o poloze a vytyčení stavby. Bez této informace mohli velmi těžko zjistit, jakou podobu bude mít ochranné pásmo komunikace. Záborový elaborát v této části nebyl řádně (vůbec) vyplněn. Zopakovali tvrzení, že bez znalosti umístění osy silnice nebylo možné stavbu vůbec začít budovat.
13. Žalovaný k žalobě uvedl, že je třeba lišit dokumentaci v územním řízení od dokumentace pro vydání stavebního povolení. Každá z těchto dokumentací vyžaduje jiný stupeň podrobnosti. K přesnému geodetickému zaměření dojde po ukončení stavby, obdobně se to týká ochranného pásma komunikace. Žalovaný připomněl, že se jednalo o liniovou stavbu o délce několika kilometrů, což se odráží i v podobě výkresové dokumentace. Lze si obtížně představit, že taková stavba bude ve výkresech kótována v totožné podobě jako jsou například poměrně jednodušší stavby rodinných domů.

14. Pro případ, že by měl být přijat závěr, že povinný subjekt měl mít dle zákona, resp. vyhlášky požadovanou informaci k dispozici, žalovaný uvedl, že by bylo velmi obtížné až nemožné ji obstarat. Projektová dokumentace byla zhotovena třetí osobou (projektantem) pro ŘSD jako investora akce a stavební úřad již nyní nemá možnosti, jak ji dodatečně po uplynutí několika let vyžádat. Žalovaný též upozornil na to, že již ve svém předchozím rozhodnutí o stížnosti ze dne 22. 4. 2025 upozornil na změnu v platnosti a účinnosti předmětných vyhlášek upravujících podobu projektové dokumentace – textový obsah však není v předmětné věci zásadně odlišný. Ke změnám došlo v souvislosti s přijetím nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
16. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s. Napadené rozhodnutí a rozhodnutí povinného subjektu tvoří pro účely soudního přezkumu jeden celek.
17. V projednávané věci je stěžejní otázkou, zda byly splněny podmínky pro neposkytnutí žalobci požadovaných informací proto, že povinný subjekt informaci neměl. Rovněž je potřeba posoudit, zda povinnost tuto informaci mít povinnému subjektu nevyplývala ze zákona, což je též součástí argumentace žalobců.
18. Podle § 11b InfZ platí, že *povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí.*
19. Podle § 15 odst. 1 téhož zákona platí, že *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
20. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) vyplývá, že každé rozhodnutí, kterým je odpíráno žadateli poskytnutí informací dle informačního zákona, musí být řádně odůvodněno. K tomu viz např. rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1 As 281/2020-42.
21. V případě, kdy hodlá povinný subjekt odmítnout žádost o informace z důvodu její neexistence, musí důkladně zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje (viz rozsudek NSS ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 359/2018-30). Komentářová literatura rovněž uvádí, že je třeba případnou neexistenci informací přezkoumatelně doložit, tj. do spisu zanešt informace o tom, jaké kroky (šetření) povinný subjekt provedl, aby zjistil, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje (viz Jelínková, J., Tuháček, M. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář*. Wolters Kluwer, 2017).
22. Důvody pro odmítnutí informace jsou jak zákonné, tak i faktické (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-43). Jedním z důvodů pro faktické odmítnutí žádosti o informace je neexistence požadované informace (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4.

2008, č. j. 2 As 71/2007-56). Než však může povinný subjekt odmítnout žádost o informace s ohledem na jejich neexistenci, musí vyvinout jistou míru úsilí, aby požadovanou informaci našel. Soud opakuje, že povinný subjekt tedy musí nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje. Pokud zjistí, že požadované informace má (i když je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o některou z výluk dle § 7 až 11 informačního zákona. Skutečnost, zda měl povinný subjekt zákonem stanovenou povinnost danými údaji disponovat, je relevantní až v okamžiku, kdy povinný subjekt po šetření zjistí, že požadované informace skutečně nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny (srov. výše citovaný rozsudek ze dne 7. 4. 2015, 6 As 136/2014-43). V této souvislosti je vhodné připomenout, že pokud by povinný subjekt měl požadovanými informacemi dle zákona disponovat, a tyto fakticky nemá, byl by povinen je opět vytvořit (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67).

23. Z judikatury NSS se též podává, že i odmítnutí poskytnutí informace pro její neexistenci musí být povinným subjektem doloženo a odůvodněno. Judikatura správních soudů vyložila, že se nejedná o „*prokázání nemožného*“. NSS totiž v již citovaném rozsudku ze dne 7. 4. 2015, č.j. 6 As 136/2014-41, bod 28 uvedl, že „*i když po stěžovateli samozřejmě nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, lze po něm oprávněně požadovat zdůvodnění toho, jaké faktické skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá... Tedy zda za účelem tohoto zjištění vyvinul nějakou aktivitu, například se dotázal příslušných úředních osob, které vedly správní řízení ve věci žalobkyně a které tak komunikovaly se společností ‚X‘ a shromažďovaly příslušnou dokumentaci, pokusil se informace vyhledat ve svých interních databázích nebo e-mailových schránkách apod.*“
24. Krajský soud po důkladném posouzení věci a souvisejících okolností má za to, že rozhodnutí stavebního úřadu MmP a žalovaného ob stojí.
25. Povinný subjekt i žalovaný ve svých rozhodnutích žalobcům v průběhu správního řízení reagovali na námítky žalobců a srozumitelně vysvětlili důvody, pro které jim nemohla být informace pro svou neexistenci poskytnuta. Správní orgány totiž žalobcům osvětlily, že jimi požadovaná informace k jejich zájmovému pozemku s umístěním osy silnice se ve spisovém materiálu povinného subjektu k veřejně prospěšné stavbě nenachází. Tato informace není dostupná ani v (jiné) dokumentaci uložené u žalovaného. Kóty na dostupných výkresech jsou založeny na tzv. křížovém rastru v ose x a ose y. Výkres s koordináty osy silnice I/36 na pozemku parc. č. XA v k.ú. X dokumentace uložená u povinného subjektu neobsahuje. Těmto závěrům nemá krajský soud co vytknout. Soud rovněž nemá za podložené tvrzení, že povinný subjekt měl mít informaci k dispozici pro účely jím vedeného řízení.
26. Za nanejvýš podstatné pro samotné posouzení věci krajský soud považuje skutečnost, že jak povinný subjekt, tak žalovaný ve svých rozhodnutích žalobcům sdělili, že povinný subjekt, tedy stavební úřad MmP není a nebyl příslušným stavebním úřadem k vydání stavebního povolení pro silnici I/36, neboť se jedná o silnici první třídy. Na tomto závěru cokoli nemůže změnit ani nepřesné sdělení obsažené na straně 3 rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2025, ze kterého by bylo možné dovodit, že povinný subjekt na dotčenou stavbu vydal stavební povolení. Nebylo tomu tak.
27. Závěrem, že stavební úřad MmP nevydal ke stavbě silnice I. třídy stavební povolení, je totiž zásadně vyřazena argumentace žalobců založená na požadavcích k obsahu projektové

dokumentace pro vydání stavebního povolení opřena o příslušné vyhlášky provádějící stavební zákon.

28. Závěr o tom, který úřad měl vydat a vydal stavební povolení k dotčené stavbě, se ostatně podává z ustanovení § 40 odst. 3 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, které stanoví, že *krajský úřad vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech silnic I. třídy s výjimkou věcí, ve kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy*. A dále z ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, dle kterého platí, že *působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování, vykonávají u staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, orgány vykonávající státní správu ne uvedených úsecích podle zvláštních právních předpisů (dále jen „speciální stavební úřady“)*.
29. Na tomto místě není bez souvislosti připomenout, že žalobci jako (spolu)vlastníci pozemku dotčeného stavbou byli účastníky všech řízení, která bylo třeba vést před tím, než stavba mohla být zahájena a realizována. Jedná se jak o řízení ve věci územního rozhodnutí, tak řízení směřující k vydání stavebního povolení. Nebyli přitom jako účastníci jakkoli omezeni v přístupu ke spisovému materiálu a v něm obsaženým podkladům. V návaznosti na to se poté využití žádostí dle informačního zákona jeví jako méně vhodný postup, zejména v situaci, když po správním orgánu, který plní své jiné úlohy, vyžádali kompletní kopii obsáhlé projektové dokumentace. S ohledem na datum vydání stavebního povolení, kterému předcházelo územní rozhodnutí ke stavbě, je zřejmé, že dokumentace ke stavbě (jak DÚR, tak DSP) nemohla být regulovaná vyhláškami vydanými v souvislosti s přijetím nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb.
30. Žalobcům, účastníkům obou řízení, proto mohlo být bez pochyb známo, který stavební úřad vydával nejprve územní rozhodnutí a poté stavební povolení ke stavbě dotčené silnice I. třídy. Informace o tom, který speciální stavební úřad vydal stavební rozhodnutí je konečně dostupná široké veřejnosti.¹
31. Žalobci ve své úvodní žádosti o informace ze dne 13. 12. 2024 ani v žádosti návazné ze dne 7. 3. 2025 neuváděli, kterého řízení se má projektová dokumentace či následně její konkrétní část týkat. Touto určitou nevyjasněností v žádosti pak mohl být zatížen další průběh řízení. Patrně tak došlo k mýlce na straně žalobců, což se poté ostatně projevuje též v koncipovaném odůvodnění žaloby pomocí odkazů na náležitosti stavebního řízení. Žaloba je totiž zcela viditelně vystavena na nesprávném předpokladu, že stavební úřad MmP jako povinný subjekt měl vést řízení o vydání stavebního povolení (viz zejména bod 9 žaloby).
32. Soud tak dovozuje, že povinný subjekt pak proto vcelku logicky nemohl poskytnout dokumentaci pro stavební povolení či její část, nýbrž spíše dokumentaci potřebnou k vydání územního rozhodnutí. Tato dokumentace je již ze své podstaty méně podrobná a její náležitosti jsou upraveny odlišnou vyhláškou. Soud tak nemůže souhlasit s tvrzením žalobců, že není rozhodné, že povinný subjekt nebyl příslušným stavebním úřadem pro vydání stavebního povolení dotčené stavby. V řízení nebylo jakkoli doloženo, že stavební úřad MmP měl mít požadovanou informaci k dispozici, resp. že byla obsažena v jemu dostupné dokumentaci.

¹ <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/severovychodni-obchvat-pardubic-ma-platne-stavebni-povoleni-135569>

33. Žalobci v žalobě citují z části C.3 Přílohy č. 2 vyhlášky č. 227/2024 Sb. Tento předpis však na danou věc nedopadá. Tato vyhláška je účinná od 1. 8. 2024, stavba byla povolována podle úpravy předchozí, přičemž i tak označená Příloha č. 2 popisuje náležitosti obsahu dokumentace pro provádění stavby pozemní komunikace. Soud však osvětlil výše, že stavební úřad MmP nemohl poskytnout dokumentaci této fáze realizace.
34. Soud především po proběhlém jednání přinejmenším v základu porozuměl důvodům požadavku žalobců na informace, byť pro vyřízení žádosti se nejedná o motivaci podstatnou. V dalším projednání věci se však ukázalo, že žalobci svými požadavky necílili bezchybně. V dané souvislosti soud poukazuje na částečnou nekonzistentnost postupu žalobců. Žalobci přijali bez dalšího první rozhodnutí povinného subjektu ze dne 5. 2. 2025 a informace jím poskytnuté v podobě kompletní projektové dokumentace dostupné stavebnímu úřadu MmP. Následně, patrně nespokojeni s poskytnutým obsahem, vyžadovali další informaci dle nich obsaženou v dokumentaci v podobě konkrétní výkresové části, která dle jejich následné argumentace, včetně argumentace žalobní, měla být součástí dokumentace předložené povinnému subjektu.
35. Povinný subjekt totiž byl schopen, resp. povinen poskytnout toliko jemu předloženou dokumentaci pro účely řízení o umístění liniové stavby. K příslušnosti stavebního úřadu viz bod 28 shora. Náležitosti této dokumentace jsou upraveny v Příloze 2 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Část C.3 – Koordinační situační výkres zmiňuje pod písm. m) geodetické údaje, určení souřadnic vytyčovací sítě, n) odstupové vzdálenosti včetně vymezení požárně nebezpečných prostorů, přístupové komunikace a nástupní plochy pro požární techniku a zdroje požární vody. Obsahem dokumentace tak nebyl požadavek na body pro vytyčení stavby, jak uvádí žalobci.
36. Krajský soud nad rámec posouzení věci dodává, že projektantem vyhotovená dokumentace stavby zpravidla a primárně existuje v elektronické než papírové podobě. Přinejmenším je podkladem dokumentace její zpracování v elektronické geodetické podobě. Elektronické geodetické výkresy jsou zpravidla prvotně zpracovávány v otevřeném, zpravidla CAD formátu a pro účely předložení třetím osobám, a též úřadům je využíván tzv. uzavřený, nejčastěji PDF formát. Výkresové formáty otevřené pak mohou být georeferencovatelné, což znamená, že je lze umístit do geografického souřadnicového systému. Takový postup následně umožní přesné a odpovídající umístění stavby bez toho, aby existovaly výkresy s koordinátami všech bodů či prvků stavby. Zákonná úprava však minimálně v době předkládání dokumentace stavebnímu úřadu neukládala jako součást dokumentace předložit její elektronickou verzi, nadto v otevřeném referencovatelném formátu. Právě využití tohoto formátu mohlo dát žalobcům prostor k získání přesnějších dat dle jejich požadavku a záměru jimi deklarovaného využití.
37. Žalobci nadto požadovali zakres koordinátů osy silnice na zájmovém pozemku, což příslušné předpisy, ve formě shora citované vyhlášky, nevyžadují. Požadavek žalobců patrně vzešel z díkce úpravy § 30 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Z této úpravy se však přímo nepodává, že ochranné pásmo, resp. osa silnice, od níž je odvozeno, má být nutně podloženo výkresem dokládáním pro územní rozhodnutí.
38. Soud tak dospěl k závěru, že odmítnutí žádosti nebylo protiprávním postupem stavebního úřadu MmP. Povinný subjekt odůvodnil, z jakého důvodu informaci neměl k dispozici. Příímý důkaz opaku ve smyslu shora citované judikatury není na místě

požadovat. Vysvětleno též bylo, že povinný subjekt neměl povinnost ani informací disponovat a případně ji k žádosti oprávněné osoby znovu opatřit.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Ze shora vyložených důvodů má soud žalobu proti napadenému rozhodnutí za nedůvodnou. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému podle obsahu spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 25. února 2026

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
předseda senátu